

10

Dle rozdělovníku

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR OCHRANY PROSTŘEDÍ

SZn: S-MHMP-467026/2006/OOP-V-1148/R-327/Hu
Vyřizuje: JUDr. Hudeček
Telefon: 236004244

V Praze: 6.6.2007

ROZHODNUTÍ

Odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen OOP MHMP) jako věcně příslušný orgán ochrany přírody ve smyslu ustanovení § 77a odst. 3 písm. l) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon), ve spojení s ustanovením § 31 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, projednal v řízení vedeném podle zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen správní řád), žádost **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, IČ 65993390, zastoupeného společností VIS, a. s., Bezová 1658/1, Praha 4, IČ 60192712 (dále jen žadatel - ŘSD), o udělení výjimky podle ust. § 56 odst. 1 zákona ze zákazů uvedených v § 49 a § 50 zákona pro zvláště chráněné druhy živočichů čmelák zahradní (*Bombus hortorum*), čmelák *Bombus hypnorum*, čmelák skalní (*Bombus lapidarius*), čmelák polní (*Bombus pascuorum*), čmelák zemní (*Bombus terrestris*), čmelák úhorový (*Bombus ruderarius*), prskavec menší (*Brachinus exulans*), prskavec větší (*Brachinus crepitans*), mravenec *Formica rufibarbis*, otakárek ovocný (*Iphiclidia podalirius*), ropucha obecná (*Bufo bufo*), koroptev polní (*Perdix perdix*) a lejskek šedý (*Muscicapa striata*) a pro zvláště chráněný druh rostliny tařice skalní Arduinova (*Aurinia saxatilis* ssp. *Arduini*), pro stavbu „Silniční okruh kolem Prahy, stavba 519 Suchdol – Březiněves“, podle projektové dokumentace pro územní řízení „Silniční okruh kolem Prahy, Stavba č. 519 Suchdol – Březiněves“ zpracované společností PUDIS a.s., Nad Vodovodem 2/3258, Praha 10, hlavní inženýr projektu Ing. Jan Petr, ze dne 30.9.2005, a **rozhodl t a k t o :**

I. Povoluje výjimku

podle ustanovení § 56 odst. 1 a 3 písm. c) zákona ze zákazů stanovených v § 50 odst. 2 zákona, v základních podmínkách ochrany zvláště chráněných živočichů, a to ze zákazu jejich rušení a usmrcování, pro tyto zvláště chráněné druhy živočichů – ohrožené druhy: čmelák zahradní (*Bombus hortorum*), čmelák *Bombus hypnorum*, čmelák skalní (*Bombus lapidarius*), čmelák polní (*Bombus pascuorum*), čmelák zemní (*Bombus terrestris*), čmelák úhorový (*Bombus ruderarius*), prskavec menší (*Brachinus exulans*), prskavec větší (*Brachinus crepitans*), mravenec *Formica rufibarbis*, otakárek

ovocný (*Iphiclides podalirius*), ropucha obecná (*Bufo bufo*), koroptev polní (*Perdix perdix*) a lejsek šedý (*Muscicapa striata*).

II. Povoluje výjimku

podle ustanovení § 56 odst. 1 a 3 písm. c) zákona ze zákazů stanovených v § 49 odst. 1 zákona, v základních podmínkách ochrany zvláště chráněných rostlin, a to ze zákazu jejich rušení ve vývoji, pro tento zvláště chráněný druh rostliny – ohrožený druh: tařice skalní Arduinova (*Aurinia saxatilis ssp. arduini*).

Odůvodnění:

Řízení v této věci bylo zahájeno dne 12.12.2006, kdy shora uvedená žádost ŘSD ze dne 11.12.2006 došla OOP MHMP. Žádost byla doložena kromě dokumentace pro územní řízení Silniční okruh kolem Prahy, Stavba č. 519 Suchdol - Březiněves, plnou mocí k zastupování a dále materiály Zhodnocení zásahů do významných krajinných prvků (Evernia, s.r.o., Liberec 2005), Zhodnocení vlivu stavby na prvky územního systému ekologické stability (Evernia, s.r.o., Liberec 2005), Vliv stavby na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů - kategorie kriticky a silně ohrožené (Evernia, s.r.o., 2005), Vliv stavby na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů - kategorie ohrožené (Evernia, s.r.o., 2005), Zhodnocení vlivu stavby na zvláště chráněná území (Evernia, s.r.o., Liberec 2005), Zásah stavby do přírodní památky Sedlecké skály (Evernia, s.r.o., Liberec 2005), Zásah stavby do Přírodní památky Zámky (Evernia, s.r.o., Liberec 2005) a Zhodnocení vlivů stavby na prvky územního systému ekologické stability. Z předložené projektové dokumentace a dalších výše uvedených materiálů sloužily OOP MHMP jako podklad pro toto správní rozhodnutí zejména části projektová dokumentace A. Průvodní zpráva, B.1.Souhrnná část dokumentace, B.2.1. Průvodní zpráva, B.2.4. Situace, B.3. Mostní a inženýrské objekty (B.3.1. Průvodní zpráva, B.3.2. Přehledná situace mostních a inženýrských objektů, B.3.3. S0 201 Přemostění přes Vltavu, B.3.5. Dálniční mosty v trase SOKP, S0 202 - 204), C.2.6. Přírodovědný a biologický průzkum, rešerše, návrh monitoringu, díl 1, C.2.6. Přírodovědný a biologický průzkum, rešerše, návrh monitoringu, díl 2, dále Zhodnocení zásahů do významných krajinných prvků (Evernia, s.r.o., Liberec 2005), Zhodnocení vlivu stavby na prvky územního systému ekologické stability (Evernia, s.r.o., Liberec 2005), Vliv stavby na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů - kategorie kriticky a silně ohrožené (Evernia, s.r.o., 2005), Vliv stavby na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů - kategorie ohrožené (Evernia, s.r.o., 2005), Zhodnocení vlivu stavby na zvláště chráněná území (Evernia, s.r.o., Liberec 2005), Zásah stavby do přírodní památky Sedlecké skály (Evernia, s.r.o., Liberec 2005), Zásah stavby do přírodní památky Zámky (Evernia, s.r.o., Liberec 2005) a Zhodnocení vlivů stavby na prvky územního systému ekologické stability a dále poznatky z úřední činnosti.

Předmětem stavby je novostavba pozemní komunikace - část silničního okruhu kolem Prahy (SOKP) v severozápadním kvadrantu. Rozsah stavby je definován rozhraními se sousedními úseky SOKP na levém břehu Vltavy (stavba 518 Ruzyně - Suchdol) a v MÚK Březiněves (stavba 520 - Březiněves - Satalice) a její celková délka v ose SOKP je cca 6,679 km. Součástí stavby 519 jsou tři mosty (přes Vltavu, údolí Čimického potoka a údolí Dražanského potoka), tunel Zámky

navazující na most přes Vltavu, tři přemostění SOKP pro převedení biokoridorů a tři mimoúrovňové křižovatky (MÚK Čimická, MÚK Ústecká a část MÚK Březiněves).

Trasa SOKP je v řešeném úseku vedena převážně v zářezu a s výjimkou mostů přes Vltavu a údolí Čimického a Drahanského potoka tedy netvoří výrazný pohledový prvek v krajině. Z hlediska vazeb na stávající komunikační síť v zájmovém území stavby dochází k napojení stavby v MÚK ulice Ústecké a prostřednictvím nového přivaděče i ul. Čimické (a Spořické), rovněž vzniká MÚK na křížení SOKP s ul. Cínoveckou (R 8). Ostatní komunikace přerušené trasou okruhu jsou propojeny novými přeložkami. Kvalita obsluhy území tedy zůstává na původní úrovni. Trasa SOKP je ve střetu se stávajícími vysokotlakými plynovody, a je tedy nutno vedení VTL upravit přeložkami. Kolize se vzdušným vedením 110 kV je řešena změnou polohy a výšky několika stožárů. Na obou březích Vltavy je most (SO 201) veden nad územím přírodních památek. Na levém je to přírodní památka Sedlecké skály, do níž zasahuje část konstrukce opěry mostu, na pravém břehu pak přírodní památka Zámky, které se stavební činnost vyhýbá. Zároveň je trasa SOKP na pravém břehu Vltavy vedena až na hranici k. ú. Bohnice územím přírodního parku Drahaň - Troja. Přesné směrové i výškové řešení je patrné z vlastní dokumentace stavby.

V úseku trasy stavby 519 je možné vymezit dva krajinné celky odlišující se zejména terénní morfologií a podílem zástavby, zemědělských ploch a přírodních prvků. Údolí Vltavy se strmými srázy Sedleckých skal a Zámek přechází východním směrem do zvlněných partií s hluboko zaříznutými potoky - Čimickým a Drahanským. Údolí potoků zde vytvářejí zelené koridory zapuštěné do zemědělské krajiny a tvoří v krajině předěly s významnou estetickou hodnotou. Krajinný celek Chabry - Březiněves je charakterizován velkými, málo členěnými plochami polí, stoupajícími plynule k mírně zaoblenému horizontu mezi obcemi Zdiby a Ďáblice.

Trasa prochází územím, kde má osídlení rozmanité formy. Kompaktní zástavba přilehlých obcí je rozměňována chatovými a zahrádkářskými osadami. Historická sídla byla postupně připojována k Praze a jsou poznamenána urbanismem okraje velkoměsta.

Krajina je povětšinou intenzivně zemědělsky využívána a tvoří volný přechod mezi okrajem města a zemědělskými lány Polabí. Většinu zájmového území zaujímají intenzivně využívaná pole a ruderní plochy s roztroušenou stromovou nebo keřovou vegetací v podobě větrolamů a remízů.

Z původního vegetačního krytu se v území dochovaly jen zbytky. Lesní porosty se udržely pouze na špatně přístupných místech a i zde nejsou povětšinou hodnotné. Přirozená druhová skladba, kterou jsou dubo-habrové háje, byla potlačena a zůstává pouze ve fragmentech. Z nelesní původní vegetace jsou cenná společenstva skalních stepí, která se nacházejí na svazích v chráněných územích. Pro faunu jsou nejhodnotnější údolí Čimického a Drahanského potoka. Významné jsou také skalní srázy a niva obou břehů Vltavy.

Jelikož se jedná o velmi složitou stavbu, která přinese celou řadu vlivů na životní prostředí v dotčeném území, považuje OOP MHMP za legitimní a zároveň za nutné, aby při posuzování takovéto výjimečné stavby bylo i v řízení vedeném podle zákona pohlíženo na stavbu v celém spektru vlivů a kontextu jiných dotčených zájmů v území. Přitom je nutno poukázat na to, že v případě podobných staveb je vždy hledána alternativa přinášející negativní vlivy do území v co nejmenší

míře, neboť nelze najít řešení, které nebude mít žádné negativní vlivy, zejména pak v oblasti ochrany přírody a krajiny.

Ochrana zvláště chráněných druhů živočichů - kategorie druhů ohrožených (dle přílohy č. III. vyhlášky MŽP č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů - dále jen prováděcí vyhláška č. 395/1992 Sb.) **a zvláště chráněného druhu rostliny - kategorie druhu ohroženého** (dle přílohy č. II. prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb.):

Jednotlivá ustanovení § 56 zákona stanoví podmínky a postup pro povolení výjimek ze zákazů (základních ochranných podmínek) stanovených pro zvláště chráněné druhy živočichů. V odstavci 1 výše uvedeného § 56 zákona je stanovena obecně platná podmínka, kterou je nezbytné zohlednit. Jedná se o podmínku existence jiného veřejného zájmu a jeho převahy nad zájmem ochrany přírody. Další tři podmínky, které musejí být splněny pro udělení výjimky, jsou stanoveny v odstavci 3 předmětného paragrafu. Pro udělení výjimky musí být splněn jeden z důvodů stanovených v ustanovení § 56 odst. 3 písm. a) až i) zákona a dále musí být prokázána neexistence jiného uspokojivého řešení, přičemž musí být splněn požadavek zachování populace daných druhů v příznivém stavu z hlediska ochrany přírody. Ve výroku rozhodnutí je obsaženo udělení výjimky podle ustanovení § 56 odst. 3 písm. c) zákona ze zákazů stanovených v ust § 49 a § 50 zákona v základních podmínkách ochrany zvláště chráněných rostlin a živočichů, konkrétně ze zákazu rušení ve vývoji a rušení a usmrcování jedinců zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Tuto výjimku OOP MHMP udělil pro druhy ohrožených živočichů čmelák zahradní (*Bombus hortorum*), čmelák *Bombus hypnorum*, čmelák skalní (*Bombus lapidarius*), čmelák polní (*Bombus pascuorum*), čmelák zemní (*Bombus terrestris*), čmelák úhorový (*Bombus ruderarius*), prskavec menší (*Brachinus eximius*), prskavec větší (*Brachinus crepitans*), mravenec *Formica rufibarbis*, otakárek ovocný (*Iphiclides podalirius*), ropucha obecná (*Bufo bufo*), koroptev polní (*Perdix perdix*) a lejsek šedý (*Muscicapa striata*) a pro druh ohrožené rostliny tařice skalní Arduinova (*Aurinia saxatilis ssp. Arduini*).

V trase silničního okruhu nebo v jeho bezprostřední blízkosti se vyskytuje 10 zvláště chráněných druhů bezobratlých živočichů (čmelák zahradní, čmelák čmelák *Bombus hypnorum*, čmelák skalní, čmelák polní, čmelák zemní, čmelák úhorový, prskavec menší, prskavec větší, mravenec *Formica rufibarbis* a otakárek ovocný) a 3 zvláště chráněné druhy obratlovců (ropucha obecná, koroptev polní a lejsek šedý) a jeden zvláště chráněný druh rostliny (tařice skalní Arduinova). Všechny uvedené druhy jsou zařazeny přílohou č. III., resp. II., prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. do kategorie druhů ohrožených.

Pro faunu jsou nejhodnotnější území přírodní památky Sedlecké skály a Zámky a údolí Čimického a Dražanského potoka. Významné jsou také skalní srázy a niva obou břehů Vltavy. Z podkladů pro rozhodnutí (Vliv stavby na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů - kategorie ohrožené) vyplývá, že zvláště chráněné druhy živočichů a rostliny, pro které byla udělena výjimka, se vyskytují ve výše uvedených územích v lokalitě v km 9,400 - 9,550 (přírodní památka Sedlecké skály, pravý břeh Vltavy), v km 9,750 - 9,930 (přírodní památka Zámky), v km 10,500 - 10,650 (křížení Čimického potoka) a lokalitě v km 12,600 - 12,700 (přemostění Dražanského potoka). Tato nejcennější území budou přemostěna. To znamená, že zásahy do plochy těchto území budou pouze lokální a nikoliv plošné. Jedná se např. o základové patky oblouků, opěry, dočasné přístupové

cesty. Přesné řešení mostních objektů je patrné z projektové dokumentace, zejména z části B.3. Mostní a inženýrské objekty (B.3.1. Průvodní zpráva, B.3.2. Přehledná situace mostních a inženýrských objektů, B.3.3. S0 201 Přemostění přes Vltavu, B.3.5. Dálniční mosty v trase SOKP, S0 202 - 204). Rozsah ovlivnění přírodních památek a jejich ekosystémů je patrný z podkladů pro rozhodnutí Zásah stavby do přírodní památky Sedlecké skály a Zásah stavby do přírodní památky Zámky.

Biologie, rozšíření a hlavní příčiny ohrožení jednotlivých druhů:

Čmeláci (*Bombus Sp.*) žijí ve velkých koloniích, které čítají 200 až 400 jedinců. Na rozdíl od včel přezimují pouze oplodněné samice, ostatní členové rodiny umírají. Živí se především nektarem z kvetoucích rostlin. Patří mezi známé opylovače květin, které mají tyčinky hodně hluboko mezi okvětními lístky. Čmeláci si staví hnízda asi 1,5 m pod zemí. Jednou z nejdůležitějších podmínek pro vývoj a růst populací čmeláků je dostatek kvetoucích živných rostlin v průběhu celého vegetačního období. Mezi opylovači a živnými rostlinami vznikají trofické vztahy, jejichž charakter je ovlivněn mnoha skutečnostmi. Všechny druhy našich čmeláků jsou polytrofní, živí se (a opylují) širokým druhovým spektrem rostlin. Odlišnosti v potravních preferencích mezi jednotlivými druhy čmeláků jsou dány morfologickými odlišnostmi, především délkou sosáků. Charakter trofických vztahů je ovlivněn typem biocenózy, zejména fytoocenózy na lokalitě. Například trofické vztahy čmeláka rolního (*Bombus agrorum*) k rostlinám jsou na xerothermním lesostepním stanovišti jiné než na loukách na horní hranici lesa. Mezi hlavní příčiny ohrožení čmeláků patří snižování mozaikovitosti krajiny v důsledku změn v jejím využívání a chemizace zemědělství. Je to hlavní příčina úbytku čmeláků, který je zaznamenáván jak v Evropě, tak v Severní Americe od 50. let minulého století. Přechod k monokulturám a k velkým osevním plochám znamená pro čmeláky ztrátu potravních zdrojů. Přílišná kultivace krajiny omezuje možnosti hnízdění a zimování čmeláčích matek.

Na území Prahy se vyskytují dva druhy prskavců, prskavec menší (*Brachinus crepitans*) a prskavec větší (*Brachinus expulso*). Oba druhy jsou v Praze běžné, zaznamenané z mnoha desítek lokalit, jelikož žijí nejčastěji na typicky synantropních stanovištích - na okrajích polí, na úhorech a ruderálech a na rekultivovaných skládkách.

Prskavec menší i prskavec větší jsou eurytopní druhy (přízpůsobení k životu v širokém rozmezí podmínek prostředí) vyskytující se běžně, ale roztroušeně i v širším okolí stavby na suchých až polovlhkých stanovištích bez zastínění, na stepích a okrajích polí. Mezi hlavní příčiny ohrožení patří stejně jako u čmeláků snižování mozaikovitosti krajiny v důsledku změn v jejím využívání a chemizace zemědělství.

Mravenec *Formica rufibarbis* je v ČR běžný druh s výskytem na většině polootevřených ploch Vltavského údolí. *Formica rufibarbis* se vyskytuje i v urbanizovaném prostředí. Jejich hnízdy jsou menší hliněné kupky v trávě. Společně s mravenci *F. fusca* bývají objektem loupeživých výprav jiných druhů - *F. sanguinea* a *Polygerus rufescens*, kteří jim kradou kukly. Z kukel se později vyvinou dělnice, které už pracují pro potřeby kolonie příslušného „otrokářského“ druhu. V přírodě mají mravenci díky svému vysokému počtu jedinců a přizpůsobivosti značný vliv na své prostředí. Přemísťují množství zeminy a organického materiálu, působí jako predátoři bezobratlých, jsou potravou pro

jiné živočichy, přímo ovlivňují vegetaci a mnoho jiných drobných živočichů je přizpůsobeno k životu v mravenišťích nebo v jejich bezprostřední blízkosti.

Na území naší republiky je známo šestnáct druhů mravenců rodu *formica*, které podle významu a stupně ohrožení můžeme rozdělit do čtyř skupin:

- 1) Pět druhů je hojných až velmi hojných na území celé republiky a jejich početnost se zjevně nemění. Obývají nejrůznější typy biotopů včetně biotopů druhotných, ruderalizovaných a běžně žijí i v intravilánech obcí a měst. Jedná se o druhy: *Formica cinerea*, *Formica cunicularia*, *Formica fusca*, *Formica rufibarbis*, *Formica sanguinea*.
- 2) Další dva druhy žijí v přírodních podmínkách, ale zde jsou na vhodných biotopech hojné, jejich počty neklesají a jejich biotopy nejsou ohrožené. Patří sem *Formica lemni* (podhorské a horské oblasti ČR) a *Formica gagates* (xerothermní biotopy jižní Moravy).
- 3) Sem patří *Formica transcaucasica*, jediný druh rodu *Formica*, který je striktně vázán na rašeliniště, tedy na biocenózu celoevropsky existenčně ohroženou.
- 4) Takzvané lesní druhy mravenců, tedy druhy budující kupovitá hnízda z rostlinného materiálu. Tyto druhy mají ohromný význam pro zachování autoregulačních schopností lesů a v posledních letech jejich stavy razantně klesají. Sem patří osm druhů: *Formica rufa*, *Formica polycтена*, *Formica lugubris*, *Formica aquilonia*, *Formica truncorum*, *Formica pratensis*, *Formica exsecta* a *Formica pressilabris*.

Otakárek ovocný (*Iphiclides podalirius*) je rozšířen v Západopalearktickém areálu. Od Francie přes téměř celou jižní a střední Evropu, jižní Rusko, Turecko až po východní Kazachstán a Zauralí. Je schopen příležitostných migrací. Je biotopově vázán na výslunné skály, skalní stepi a lesostepi, často s jižní expozicí, výslunné stráně, ekotony stepí a lesa či luk a lesostepí, ale i oblasti po těžbě nerostných surovin. Vyhledává především místa s křovinatou vegetací či zanedbané sady. Jako živná rostlina slouží různé druhy hlohů (*Crataegus spp.*) a slivoní (*Prunus spp.*), včetně kultivarů. Otakárek ovocný mívá dvě generace do roka (IV. - VI., VII. - VIII), v severnějších oblastech bývá druhá generace jen částečná. Vajíčka klade jednotlivě či po dvou na listy živných rostlin. Housenky jsou málo pohyblivé, mladé sedí (často připředené) na listu, kterým se živí, starší sedávají na větvíčkách, kde se i kuklí. Přezimuje kukla. Jedná se o heliofilní (světlo milný, slunomilný) druh. Imága jsou velmi mobilní, často a dlouho plachtí, samci vyhledávají samice patrolováním. V některých oblastech bývají pozorovány velké agregace samců na vyvýšených místech. Motýli sají nektar z bylin, stromů i keřů, též sají na vlhké půdě. Samice si pro kladení vybírají spíše menší, solitérní a plně osvětlené keříky. Mezi hlavní příčiny ohrožení úbytku tohoto druhu patří intenzifikace sadařství, zapojování porostů a zarůstání křovinatých strání a lesostepí, či jejich převáděním na vysokokmenný les. Pro jeho udržení je nutné zachovat lesostepní charakter jeho stanovišť, tj. omezovat nálet a zarůstání dřevin. Tento druh je schopen osídlit druhotná stanoviště, jako jsou pozdější sukcesní stadia v lomech a povrchových dolech - zde je však třeba omezovat přerůstání dřevinami, zcela nepřijatelná je lesnická a zemědělská rekultivace.

Ropucha obecná (*Bufo bufo*) obývá 80 % kvadrátů síťové mapy ČR, její výskyt lze považovat za celoplošný. Ropucha obecná se vyznačuje vysokou přizpůsobivostí. Ve střední Evropě obývá převážně smíšené lesy v pahorkatinách a horách, vyskytuje se od nížin až do vysokých nadmořských výšek. V otevřené

odlesněné krajině je poměrně vzácná. K rozmnožování dochází ve vodních nádržích, lesních rybníčcích, bažinách, příležitostně i v potocích a menších říčkách. Migruje na velké vzdálenosti a s výjimkou období rozmnožování žije i daleko od vody. Je častým obyvatelem lidských osad, běžná i ve velkých městech. Tráví většinu života na souši, ve vodě je nalézána pouze v krátkém období rozmnožování. Aktivní je zvláště v noci. Teplý déšť a teploty nad 10 °C probouzí žáby v jejich zimních úkrytech, které jsou na bezmrazých místech pod prkny, pod většími kameny, v děrách v listnatých lesích a v křovinách. Tah trvá jen velmi krátce a probíhá v březnu až květnu. Ropuchy obecné se živí červy, plži, svinkami, pavouky a jiným hmyzem. Ropucha obecná je ohrožena především likvidací vhodných vodních ploch sloužících k rozmnožování. Další významné ohrožení spočívá v otravě ropuch organofosfáty a těžkými kovy, jež jsou součástí přípravků používaných v zemědělství. Ropuchy jsou také často ohroženy silničním provozem při migraci. Ochrana tohoto živočicha spočívá především v ochraně a údržbě rozmnožovacích vodních ploch, v zajištění bezpečného přechodu přes vozovky v místech ohrožení silničním provozem a v osvětové činnosti.

Koroptev polní (*Perdix perdix*) obývá cca 84 % kvadrátů síťové mapy ČR, její výskyt lze považovat za celoplošný. V hl. m. Praze se podle Atlasu hnízdního rozšíření ptáků Prahy (Fuchs, Škopek, Formánek, Exnerová, Praha 2002) vyskytuje na cca 67% mapovacích kvádrů. Koroptev polní je běžným zástupcem hrabavých otevřené krajiny na území hl. m. Prahy. Nicméně se vyznačuje specifickými nároky na prostředí. Nejnápadnější neosídlenou oblast vytváří střed města zahrnující celou vltavskou kotlinu. Další mezery nalezneme v okrajových kvadrátech. Převažují v nich buď rozsáhlejší lesní celky nebo zemědělsky intenzivně obhospodařované pozemky. Spíše výjimečně chybí koroptev polní v některých okrajových městských částech. V žádném z kvadrátů nepřesahuje početnost koroptve polní patnáct párů. Na lokalitách s vyššími hodnotami nalezneme rozmanité biotopy. Na první pohled zaujme pouze jejich soustředění v severní a západní části města. Nalezneme v nich jak parkovou či lesní zeleň, tak i obytné čtvrti. Nejzajímavější skupinu tvoří zřejmě kvadráty s velkými staveništi. Mimořádné postavení zaujímá konečně i staré Ruzyňské letiště. Obdobné spektrum převažujících biotopů nalezneme i v kvadrátech s průměrnou početností.

Pražská populace koroptve polní svými kvantitativními parametry pravděpodobně předstihuje běžnou kulturní krajinu. Nápadný je především prakticky souvisle osídlený pás, který lemuje zastavěné centrum města. Tyto skutečnosti řadí koroptev polní mezi druhy s pozitivní vazbou na městské prostředí. Oproti synantropním druhům v užším smyslu slova však u ní zřejmě nedochází ke změnám ekologie. Osídluje obdobné biotopy jako ve volné přírodě a souvisejší zástavbě se navíc důsledně vyhýbá. Klíčovým faktorem pozitivně ovlivňujícím populační charakteristiky je zřejmě mimořádná nabídka neobhospodařovaných travnatých stanovišť na městské periferii. Patří mezi ně opuštěná pole, louky a nejrůznější typy ruderalní vegetace.

Pražské rozšíření i hnízdní hustota koroptve polní předstihovaly ještě v devadesátých letech minulého století běžnou kulturní krajinu. Velmi pravděpodobně však došlo k určitému poklesu početnosti v souvislosti se zánikem socialistického způsobu výstavby, pro nějž byly charakteristické pomalé tempo a nadbytečný zábor pozemků. Obojí produkovalo nadbytek ruderalní vegetace, která koroptvi polní poskytuje optimální hnízdní i potravní podmínky. Obdobně působí i zlepšená údržba zelených ploch na sídlištích a podél komunikací, kde

ruderalní vegetaci nahrazují pravidelně sekané trávníky. Úpadek některých průmyslových nebo zemědělských podniků zřejmě nedokázal tento trend plně kompenzovat.

Lejsek šedý (*Muscicapa striata*) je na území ČR rozšířen téměř rovnoměrně po celém území, rozhodně však nepatří mezi běžné druhy ptáků. V letech 1985-89 byl zaznamenán v 88 % kvadrátů. Jeho početnost klesá směrem do hor, i když v některých místech vystupuje až nad 1000 m n. m. Obývá především staré, převážně listnaté porosty, většinou prosvětlené, dále porosty podél vodních toků, stromové porosty na hrázích rybníků, staré zahrady a parky, hřbitovy a lidská sídla, většinou jejich okraje s možnostmi hnízdit na nejrůznějších lidských stavbách. Výlučně tažný druh zimující v tropické a jižní Africe. Hnízdí v nejrůznějších polodutinách, převážně na stromech a na lidských stavbách, rovněž v polobudkách. Snůška obsahuje nejčastěji 5 vajec. Živí se výhradně živočišnou potravou, převážně létajícím hmyzem.

Lejsek šedý je v Praze pravidelně hnízdícím pěvcem. Jeho rozšíření však není zdaleka souvislé. Neobsazené kvadráty jsou poněkud častější na okrajích než ve středu města, postihují však všechny biotopy. Na okrajích se jedná téměř o všechny kvadráty s drtivou převahou zemědělsky obhospodařovaných pozemků. Četné mezery nalezneme v kvadrátech, jejichž součástí jsou převážně jehličnaté lesy. Ani u nich není příliš nápadná závislost na rozloze. Více zřejmě záleží na složení a stáří stromového patra. Lejsek šedý však chybí i na tak atraktivních lokalitách jako jsou rozvolněné listnaté háje v Prokopském a Radotínském údolí. Je ovšem otázkou, nakolik za některými absencemi stojí jeho obtížná zjistitelnost. Ve středu města jsou mezery v rozšíření vcelku rovnoměrně rozděleny mezi blokovou, sídlištní i vilovou zástavbu. Nejméně jich ale nalezneme v kvadrátech, jejichž součástí jsou starší parkové plochy.

Početnost lejska šedého nepřesahuje v žádném z kvadrátů deset párů. Nejvyššími hodnotami se vyznačují kvadráty, jejichž součástí jsou buď velké parky (Královská obora, Petřín, zámecké parky ve Zbraslavi a Kolodějích) nebo starší listnaté háje (Tiché údolí, Divoká Šárka, Chuchelský háj, Lipence). Spíše výjimečně se k nim řadí také některé vilové čtvrti (Střešovice, Braník).

Lejsek šedý se v Praze řadí mezi druhy, které v lidských sídlech osídlují stejné biotopy jako ve volné přírodě a současně zde pronikají na náhradní stanoviště. V jeho případě to jsou všechny typy parkových ploch, sady, zahrady i mezibloková zeleň. Denzita v obou typech prostředí se zřejmě významněji neliší, menší podíl mezer uvnitř města je pravděpodobně důsledkem větší nabídky osídlovaných biotopů. Lejsek šedý v Praze na prvý pohled neobsazuje všechny kvadráty s vhodným či alespoň přijatelným prostředím. Vcelku rovnoměrné rozložení mezer v rozšíření umožňuje hledat příčinu v obecně nízké denzitě, kterou dokládají výsledky národního mapování.

V současnosti nejsou jednoznačné informace o změnách rozšíření v průběhu devadesátých let. Hnízdění příležitosti pro něj zůstávají zachovány, patří však mezi ty transsaharské migranty, u nichž dochází v tomto období k poklesu početnosti v rámci celého hnízdního areálu.

Tafice skalní Arduinova (*Aurinia saxatilis* ssp. *Arduini*) je vytrvalá, na bázi dřevnatějící bylina o výšce 10 - 30 cm, s přízemní růžicí listů vyrůstající z dřevnatého vícehlavého kořene, lodyhy jsou olistěné. Roste na suchých, výslunných skalách říčních údolí (i na zdech hradních zřícenin), na mělkých

a skeletovitých půdách výživných i chudých substrátů; nejčastěji ve společenstvech svazu *Alyso-Festucion pallentis* a svazu *Seslerio-Festucion glaucae*. Pro tuto bylinu je charakteristické reliktní rozšíření v hlubokých říčních kaňonech. Mezi hlavní příčiny úbytku této byliny lze mimo zábery stanovišť zařadit sukcese - vytlačování dřevinami, devastaci stanovišť vysokou návštěvností a odnášení do kultury.

Z ekologických nároků jednotlivých druhů vyplývá, že populace předmětných druhů živočichů nemohou být stavbou významně ovlivněny. Stavební činností či odstraňováním dřevin v rámci přípravy stavby může dojít k náhodnému rušení či usmrcení jednotlivců předmětných druhů živočichů. Populace těchto druhů nebudou stavbou ani jeho pozdějším provozem nikterak ohroženy ani omezeny. Při realizaci stavby se v zájmovém území dostává do potenciálního ohrožení i relativně malý počet (celkem asi 80 rostlin) jedinců tařice skalní Arduinovy. Míru jejich ohrožení (resp. pravděpodobnost jejich trvalého přežívání) nelze určit - jejich stanoviště ve většině případů nebude zabráno pro konstrukci stavby, budou jen v dešťovém stínu a v zastínění po část dne; ohrožené jedince tohoto druhu přitom nelze přemístit; v okolním území (údolí Vltavy) je populace tohoto druhu relativně velmi početná a její existence není ohrožena. Vzhledem k výše uvedenému lze mít za jednoznačně prokázané, že populace předmětných druhů bude udržena v příznivém stavu z hlediska jejich ochrany.

Stavba silničního okruhu kolem Prahy, jehož součástí je i stavba 519, patří do sítě dálnic a čtyřpruhových silnic pro motorová vozidla a byla zařazena i do plánu jejich výstavby. Návrh rozvoje dopravních sítí v ČR do roku 2010 byl schválen usnesením vlády ČR č. 741/1999. Toto usnesení vlády řeší nesoulad mezi intenzitou provozu a kapacitami dopravních sítí, zohledňuje potřeby národního hospodářství a bere v úvahu mezinárodní závazky ČR, které vyplývají z rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady Evropy č. 1692/96/ES ze dne 23. července 1996, o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě. Dle tohoto rozhodnutí vytvoření a rozvoj transevropských sítí přispívá k dosažení důležitých cílů Společenství, jako je řádné fungování vnitřního trhu a upevnění hospodářské a sociální soudržnosti. Vytvoření a rozvoj transevropských sítí dopravy na celém území Společenství má také specifické cíle v zajištění udržitelné mobility osob a zboží za nejlepších možných podmínek sociálních, environmentálních a bezpečnostních a v integraci všech oborů dopravy se zřetelem k jejich komparativním výhodám. V Územním plánu sídelního útvaru hl. m Prahy (dále jen ÚP HMP) je stavba prohlášena za veřejně prospěšnou stavbu. Dne 18.12.2006 přijalo usnesením č. 55-15/2006/ZK Zastupitelstvo Středočeského kraje obecně závaznou vyhlášku Středočeského kraje č. 6/2006, o závazné části územního plánu velkého územního celku Pražského regionu (dále jen VÚC Pražského regionu). V tomto územním plánu je stavba 519 vedena v tzv. trase J, tedy v trase, tak jak je vymezena v předložené projektové dokumentaci a prohlášena za veřejně prospěšnou. Dopravní význam předmětného SOKP v severním sektoru Prahy je posilován dále skutečností, že v uliční síti města i regionu není v oblasti mezi mosty v Holešovicích a v Kralupech nad Vltavou k dispozici alternativní spojení obou vltavských břehů. Presentované řešení silničního okruhu přispěje ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu a tím i ke snížení ekonomických škod a ztrát na životech občanů. Stavba také přispěje k odstranění zatížení životního prostředí v okrajových sídlištích městských částí Praha 6 a 8 a zvýšení dopravní propustnosti na stávajících dopravně saturovaných dopravních tazích.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl OOP MHMP k závěru, že výstavba SOKP, jakožto součásti transevropské dopravní sítě a základní dopravní stavby ve skeletu města, je jiný veřejný zájem, který výrazně převažuje nad zájmy ochrany přírody. Při posuzování převahy veřejného zájmu vážil OOP MHMP na straně jedné míru intenzity zásahu do veřejného zájmu ochrany zvláště chráněných druhů, kterou lze vyjádřit stupněm ohrožení a mírou intenzity ovlivnění jejich populací a to, zda tyto populace druhů budou udrženy v příznivém stavu z hlediska ochrany. Na straně druhé je nezbytné vzít v úvahu, jak velký užitek přinese celé společnosti „jiný veřejný zájem“ či zájmy, pro které byla výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin udělena. Vzhledem k mírné intenzitě zásahu do přirozeného vývoje populací předmětných zvláště chráněných druhů a k zanedbatelné míře ovlivnění jejich populací dospěl OOP MHMP k závěru, že naplnění směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropy č. 1692/96/ES, zvýšení bezpečnosti silničního provozu, zlepšení životního prostředí v okrajových sídlištích v městských částech Praha 6 a 8 a mezinárodní význam stavby je vzhledem k míře užitku SOKP nejen pro občany ČR, ale i pro celé Evropské společenství, výrazně významnější veřejný zájem než je zájem ochrany přírody v tomto případě.

Stavba byla posouzena podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o posuzování vlivů). Stanovisko o hodnocení vlivů podle § 11 zákona o posuzování vlivů vydalo Ministerstvo životního prostředí pod č.j. NM700/1327/2020/OPVŽP/02 e.o. dne 30.4.2002. V rámci procesu EIA bylo posuzováno několik variant. Toto stanovisko bylo souhlasné pro posuzovanou variantu „Ss“ a variantu „J“. Pro obě varianty byly ve stanovisku uvedeny podmínky pro případ jejich realizace. V každé variantě byla stavba ve střetu se zvláště chráněnými druhy živočichů. OOP MHMP zastává názor, že za uspokojivé řešení lze považovat pouze takovou trasu, která bude bez vlivu na zvláště chráněné živočichy nebo kde tento vliv bude výrazně menší. ÚP HMP ani ÚP VÚC Pražského regionu nemá vymezen koridor pro SOKP ve variantách. Ve výše uvedených územně plánovacích dokumentacích je trasa SOKP vedena dle EIA ve variantě J. Vzhledem k tomu, že pro rozhodování v území je územně plánovací dokumentace závazná nemá navrhovatel jinou možnost než předložit svůj záměr ve variantě J. Z výše uvedených důvodů dospěl OOP MHMP k závěru, že pro předmětnou stavbu neexistuje jiné uspokojivé řešení.

OOP MHMP dopisem ze dne 21.12.2006 v souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona informoval o zahájení správního řízení v této věci místně a věcně příslušná občanská sdružení.

Z uvedených občanských sdružení oznámila v zákonem stanovené lhůtě svoji účast v tomto řízení Společnost Šáreckého údolí, V Šáreckém údolí 98, 160 00 Praha 6 (dále jen OS SŠÚ) a Občanské sdružení pro přijatelné řešení silničního okruhu na severozápadě Prahy (PŘISO), Suchdolská 4/77, 160 00 Praha 6 – Sedlec (dále jen OS PŘISO).

V souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu dal OOP MHMP účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. O této možnosti byli účastníci řízení vyrozuměni výše uvedeným dopisem OOP MHMP ze dne 21.12.2006.

Zástupce OS SŠÚ p. Karel Čapek a zástupce OS PŘISO p. ing. Petr Hejl dne 16.1.2007 po seznámení s podklady rozhodnutí uvedli do protokolu, že své stanovisko k věci podají písemně. Zároveň uvedli, že „Ve spisu je založeno

stanovisko OŽP MHMP ze dne 2.8.2003, č. j. 163812/2003/001/OZP/VI. Pokud bude vyhotovena obnova tohoto vyjádření, žádáme, abychom s ní byli seznámeni“.

Z uvedených dvou občanských sdružení zaslalo své písemné stanovisko k věci pouze OS SŠÚ, které ve svém podání ze dne 30.1.2007 namítá v podstatě toto

1. Řízení o výjimce je vedeno pro druhy čmelák zahradní, čmelák *Bombus hypnorum*, čmelák skalní, čmelák polní, čmelák zemní, čmelák úhorový, prskavec menší, prskavec větší, otakárek ovocný, mravenec, ropucha obecná, koroptev polní, lejsek šedý a tařice skalní. Otázkou je, zda tento výčet zahrnuje všechny zvláště chráněné druhy v kompetenci OOP MHMP, které budou stavbou SOKP, stavba 519 Suchdol - Březiněves, dotčeny. To spolehlivě nevyplývá ani z předložené dokumentace (zmiňuje i další druhy), a není v souladu se zjištěními z jiných zdrojů.

2. Upozorňuje na zákonné podmínky pro udělení výjimky. Požaduje, aby byly vyřešeny otázky, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. Dále požaduje, aby byly vyjmenovány podklady pro rozhodnutí.

3. Namítá, že navržené řešení je v rozporu s Rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady Evropy č. 1692/96/ES.

4. Zpochybňuje platnost stanoviska o hodnocení vlivů na životní prostředí vydaného Ministerstvem životního prostředí dne 30.4.2002 pod č. j. NM700/1327/2020/VŽP/02 e.o.

5. Opětovně, stejně jako při seznámení s podklady rozhodnutí, požaduje seznámení se stanoviskem OOP MHMP SZn. S-MHMP-424339/2006/OOP/VI.

Zástupkyně žadatele pí. Marcela Zubčková, pracovnice VIS, a.s., dne 8.2.2007 po seznámení s podklady rozhodnutí, včetně výše uvedených vyjádření OS PŘISO a OS SŠÚ, uvedla do protokolu, že VIS, a.s., podá své stanovisko k věci písemně. Ve svém písemném podání ze dne 7.3.2007 pak VIS, a.s., uvádí k výše citovanému písemnému vyjádření OS SŠÚ v podstatě toto:

Ad 2. Ve stanovisku MŽP čj. NM700/1327/2020/OPVŽP/02 ze dne 30.4.2002 MŽP pouze doporučilo realizaci varianty Ss jako vhodnější. Proti variantě Ss hovoří i to, že trasa okruhu prochází přes areál Ústavu pro jaderný výzkum v Řeži a přes ochranné pásmo jaderných zařízení, což je dle prováděcí vyhlášky č. 215/1997 Sb. k zákonu č. 18/1997 Sb., atomový zákon, nepřipustné. Dle zástupce žadatele vyplývá nemožnost realizace varianty Ss i z toho, že by byl okruh umístěn do území NPR Větrušické rokle, tj. do území zakázaného z hlediska ekologické stability a biodiverzity. Pro realizaci varianty J hovoří i souhlasy dotčených orgánů státní správy. Varianta Ss byla na základě stanovisek dotčených obcí, orgánů Středočeského kraje, hl. m. Prahy a dotčených orgánů státní správy vyloučena.

Ad 3. Není jasné, z jakého důvodu uvádí OS SŠÚ, že trasa SO ve variantě J je „zřejmě v rozporu se základními požadavky Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady Evropy č. 1692/96/ES o rozvoji transevropské sítě“.

Ad 4. Stavba byla posuzována podle zákona č. 244/1992 Sb. V souladu s tím byla projednávána a zpracována dokumentace stavby pro územní rozhodnutí (DÚR) i vlastní EIA. MŽP k tomu vydalo stanovisko o hodnocení vlivů (č.j. NM700/1327/2020/OPVŽP/02 ze dne 30.4.2002). Zmíněným zákonem není stanovena doba platnosti, platnost stanoviska nevypršela.

K výše citovaným námitkám OS SŠÚ uvádí OOP MHMP toto:

Ad 1. To, že se nějaký zvláště chráněný druh živočicha či rostliny vyskytuje resp. mohl by se vyskytovat, v zájmovém území stavby, ještě neznámá, že tato stavba pro něj bude představovat škodlivý zásah. Pokud se týká zaznamenaného výskytu druhů rorýs obecný (*Apus apus*) a vlaštovka obecná (*Hirundo rustica*), které jsou uvedeny v podkladu pro rozhodnutí Vliv stavby na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů - kategorie ohrožené, je nutno zdůraznit, že předmětná stavba nebude do přirozeného vývoje těchto zvláště chráněných živočichů škodlivě zasahovat. Proto ani nejsou dány zákonné důvody k tomu, aby ve vztahu k těmto druhům živočichů byla udělována výjimka podle ust. § 56 zákona.

Podle ust. § 50 zákona je za škodlivý zásah považováno zejména chytání, chování v zajetí, rušení, zraňování nebo usmrcování. Dále není dovoleno zvláště chráněné živočichy sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Ani jeden z těchto případů u výše uvedených druhů v souvislosti s předmětnou stavbou nenastane. Z biologie druhů rorýs obecný a vlaštovka obecná vyplývá, že stavba nebude škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje těchto druhů, neboť prostor stavby je pro ně pouze místem, kde přeletují a loví v letu potravu.

Co se týče námítky OS SŠÚ o neúplnosti výčtu druhů, je nezbytné dodat, že v rámci přípravy stavby proběhl biologický průzkum zájmového území (viz C.2.6. Přírodovědný a biologický průzkum, rešerše, návrh monitoringu, díl 1, C.2.6. Přírodovědný a biologický průzkum, rešerše, návrh monitoringu, díl 2). Na základě tohoto průzkumu byl vyhotoven podklad pro rozhodnutí Vliv stavby na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů - kategorie ohrožené. OS SŠÚ neuvádí, jaké další druhy zvláště chráněných druhů živočichů či rostlin kategorie ohrožených by mohly být stavbou ovlivněny, ani nekonkretizuje, z jakých jiných zdrojů toto jeho tvrzení vychází. Námitka je nekonkrétní, přičemž OS SŠÚ svá tvrzení ani žádným způsobem nedoložilo.

Ad 2. Pokud se týká této námítky, odkazuje OOP MHMP na odůvodnění svého rozhodnutí, přičemž zároveň poukazuje na to, že v tomto odůvodnění v souladu s požadavky správního řádu také jasně specifikoval, z jakých podkladů při svém rozhodování vycházel.

Ad 3. OS SŠÚ nijak nekonkretizuje, v čem spatřuje rozpor stavby s Rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady Evropy č. 1692/96/ES. Námitka je neurčitá. Zároveň je nutno zdůraznit, že je mimo kompetenci orgánu ochrany přírody posuzovat soulad stavby s cit. rozhodnutím.

Ad 4. Posuzování platnosti stanovisek o hodnocení vlivů na životní prostředí je mimo kompetenci orgánů ochrany přírody. Pro úplnost OOP MHMP uvádí, že dle stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC, č.j. 4176/OPVI/04 ze dne 8.7.2004 nemají stanoviska vydaná dle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, upravenou dobu platnosti. Toto stanovisko je dostupné na <http://www.volny.cz/szokruh/#kapitola3>, přičemž OS SŠÚ je toto známo, jak vyplývá i z jeho vyjádření ke stavbě SOKP, stavba 518 Ruzyně - Suchdol.

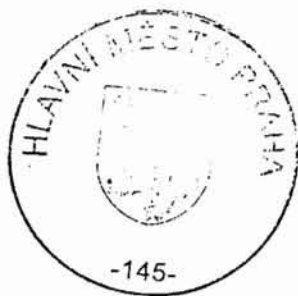
Ad 5. Jak již bylo OS SŠÚ vysvětleno při seznámení s podklady rozhodnutí, uvedené stanovisko bylo rozpracováno a nebylo nikdy dokončeno z důvodu chybné interpretace žádosti (žadatel žádal o prodloužení povolení ke stavbám 518 a 519 z hlediska vodního zákona). Pro úplnost OOP MHMP uvádí, že žádné

ze stanovisek, na která poukazuje OS SŠÚ, nesloužilo jako podklad pro toto rozhodnutí, přičemž je nutno opětovně poukázat na to, že v odůvodnění tohoto rozhodnutí OOP MHMP v souladu s požadavky správního řádu jasně specifikoval, z jakých podkladů při svém rozhodování vycházel.

OOP MHMP v provedeném řízení v souladu se zákonem a správním řádem důsledně zvážil a vyhodnotil rizika i přínosy předmětné stavby ve vztahu k zájmům ochrany přírody a na základě výše popsaných skutečností a úvah rozhodl ve věci tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podle ustanovení § 81 správního řádu podat odvolání, ve kterém se uvede v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá a dále namítaný rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu životního prostředí, a to podáním učiněným u odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy. Odvolání se podává v počtu 3 stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je na jeho náklady OOP MHMP.

Ing. arch. Jan **Winkler**
ředitel odboru

ROZDĚLOVNÍK :

I. účastníci řízení (doporučeně – do vlastních rukou) :

- Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, zastoupené společností VIS, a. s., Bezová 1658/1, 147 01 Praha 4
- Společnost Šáreckého údolí, V Šáreckém údolí 98, 160 00 Praha 6
- Občanské sdružení pro přijatelné řešení silničního okruhu na severozápadě Prahy (PŘISO), Suchdolská 4/77, 160 00 Praha 6 – Sedlec

II. na vědomí :

- odd. VII. zde
- odd. VI. zde
- spis
- evidence